Neverná

(Seve a Hermi - vtipné!!!**)**

Bol posledný júlový deň a slnko už sedelo vysoko na oblohe, keď sa v jednom z mála domov v dedinke zvanej Lotosová kotlina prebúdzal čiernovlasý muž s pobledlou tvárou. Prekvapene sa rozhliadal okolo seba a pohľadom zablúdil k druhej strane postele, ktorá bola prázdna. Jeho manželka už teda musela byť hore. Začudovane pozrel na hodiny stojace na nočnom stolíku a s hrôzou zistil, že je skoro poludnie. Už dávno nespal tak dlho, pomyslel si a hoci jeho bezsenné noci ho už pred pár rokmi prešli, bol Severus Snape vždy ranné vtáča.
V rýchlosti sa osviežil studenou sprchou, oholil si tvár a než zišiel po schodoch do kuchyne, odkiaľ sa šírila lákavá vôňa čerstvej kávy, obliekol si dlhé čierne nohavice a bielu košeľu s rozhalenkou. Chvíľu trvalo, kým si zvykol na inú farbu než čiernu či tmavomodrú, ale napokon sa jeho žene podarilo presvedčiť ho.
Ako predpokladal, našiel ju zahĺbenú do denného veštca s hrnčekom kávy na stole. Len čo ho začula vchádzať, zdvihla zrak od novín a milo sa naňho usmiala.
"Dobré ráno, šípková Ruženka." pozdravila a on na ňu zamračene pozrel, berúc si zo skrinky svoj obľúbený hrnček a nalial si doň kávu.
"Prečo si ma nezobudila skôr?" spýtal sa trochu podráždene, no ona si z toho zrejme nič nerobila.
"Aj ja ťa ľúbim, Seve." odpovedala miesto toho a našpúlila pery v očakávaní prvého bozku v ten deň. Nemusela čakať dlho a než sa posadil, letmo avšak nežne ju pobozkal. "Tiež som vstala len pred chvíľou. Sú predsa prázdniny a my máme voľno, tak načo vstávať tak skoro. Toho si v škole užiješ viac než dosť."
"Máš pravdu, vlastne mi ten spánok prospel." skonštatoval a vzal si od nej časť novín, ktoré už prečítala. "Tak čo ste pre nás na dnes naplánovala, slečna Všetko viem?" doberal si ju žartovným tónom.
"A vraj mu spánok prospel." zahundrala podráždene a vrhla naňho nasupený pohľad.
"Mám rád, keď sa takto čertíš, Hermiona. Za ten pohľad mi stojí ťa trošku provokovať." uškrnul sa učiteľ lektvarov.
"Na srandičky by vás užilo, však profesor? No, to som zvedavá, čo vymyslíš, keď príde Harry." vrátila mu jeho úsmešok a jediným dúškom dopila zvyšok kávy.
"Čože? Dnes sem príde Potter?" takmer sa zakuckal, keď to počul. Nie, žeby k nemu stále prechovával tu dávnu nenávisť, ale nikdy neboli skutočnými priateľmi. Uzavreli prímerie kvôli Hermione, ktorá na tom trvala v deň ich svadby. Podvolil sa jej vôli a napokon časom uznal, že Potter nie je až taký idiot, za akého ho považoval, ale aby vyhľadával jeho spoločnosť zámerne, to nehrozilo.
"Áno, ráno od neho prišla správa, že s nami potrebuje hovoriť, teda hlavne s tebou, lebo ja už o tom viem a súhlasila som. "
"Myslel som, že si hovoríme o všetkom." zamračil sa a odhodil noviny nabok.
"Ale Seve, má to byť prekvapenie a Harry ti to chce povedať sám. Neboj, bude tu o malú chvíľu a ty sa všetko dozvieš." chlácholila ho Hermiona a potľapkala ho po ruke.
"Aj tak nesúhlasím s tým, aby si predo mnou niečo tajila." odpovedal namosúrene, ale v tom sa ozvalo klopanie a jeho manželka šla nadšene otvoriť svojmu dlhoročnému priateľovi.
"Ahoj Hermiona, Severus, som rád, že som vás zastihol." pozdravil mladý kúzelník s očami zelenými ako žiarivé smaragdy a nesmelo sa usmial na svojho bývalého profesora.
"Čo ťa k nám privádza, Potter?" zatiahol s predstieraným záujmom.
"No… ja… prišiel som…" jachtal nervózne.
"To vidím, že si prišiel." doberal si ho so značnou dávkou sarkazmu.
"Severus, nechaj ho dohovoriť!" zasiahla Hermiona a on prekvapivo stíchol. "Tak hovor, Harry, lebo vieš, aký vie byť Severus príjemný." povedala a vložila do svojho hlasu dávku irónie, začo si vyslúžila Severusov nahnevaný pohľad.
"Tak dobre. Teda… chcel som… milujemHermionuachcemebyťspolu." vychrlil zo seba jedným dychom a Severus Snape naňho chvíľu nechápavo pozeral, kým si dal dve a dve dohromady a uvedomil si, čo mu Harry práve vmietol do tváre.
"Čože?" zahrmel, až sa Hermiona i Harry prikrčili pred jeho hnevom.
"Počul si ho, Seve, máme sa s Harrym radi a chceme byť spolu. Prepáč, ale nemôžem s tebou ďalej žiť. Verím, že budeš dobrovoľne súhlasiť s rozvodom a žeby sme naďalej mohli zostať priateľmi." trilkovala Hermiona, akoby mu oznamovala, že si kúpila novú knihu z čarovania.
Severus zatínal ruky v päsť a musel sa veľmi premáhať, aby niečo nerozbil, alebo nezmaľoval Potterovi ten jeho vyoraný ksicht a nepridal mu ďalšiu jazvu do zbierky.
"Von!!! Von z môjho domu, obaja!" kričal ako zmyslov zbavený.

"Severus, nemôžeš predsa…" začala Hermiona opatrne, keď videla, aký je nahnevaný.
"A ty sa mi už nikdy neukazuj na oči, ty jedna…" nedokončil, pretože nenašiel výraz, ktorý by vyjadroval čo si o nej myslí.
"Severus, chcel som len…" osmelil sa Harry, ale veľmi rýchlo zistil, že mal radšej zostať potichu.
"Od prvej chvíle, čo si sa zjavil, som vedel, že si rovnaký ako tvoj idiotský otec, ktorý mi zničil život, keď mi vzal Lilly a teraz mi ty berieš ďalšiu ženu. Prečo mám vždy ja doplácať na to, že nejaký Potter nie je schopný nájsť si vlastnú? Si ten najväčší úbožiak, akého som kedy videl a za normálnych okolností by si mi nestál za povšimnutie, ale za toto mi zaplatíš, to ti prisahám." zrúkol naňho a jeho hnev si predsa len našiel cestu von, keď sa ohnal a jeho päsť zlomila Harrymu nos.
Severus Snape sa prebudil do pozdného rána a čelo mal orosené potom. Matne si spomínal na sen, v ktorom práve rozbil nos mladému Potterovi. Sám pre seba sa posmešne uškrnul tej predstave, ale vzápätí si uvedomil, čo bolo dôvodom jeho hnevu a úsmev na perách mu zamrzol. Hneď si však v duchu zanadával, vedel totiž, že to by mu Hermiona nikdy neurobila. On ju predsa miloval a hoci nebol práve najlepší spoločník, ani neprekypoval romantikou, snažil sa jej svoju lásku dávať iným, Snapeovským spôsobom. Lenže, stačí jej to? Neraz sa zamýšľal nad tým, čo na ňom vlastne vidí, ale vždy mu na to so smiechom odpovedala, že ho miluje pretože je to on, jedinečný a svojský profesor lektvarov a nechcela by nikoho iného. Toľko k Hermione, ale čo Potter? Nie, ten je predsa ženatý a dokonca už majú s Ginny syna, ktorého prekvapivo nepomenovali inak než James, akoby on, Severus Snape mohol dúfať, že sa toho prekliatia menom Potter niekedy zbaví.
Doprial si rýchlu sprchu a zišiel dolu do kuchyne, kde sedela Hermiona so šálkou kávy na stole a novinami pred sebou.
"Dobré ráno." pozdravil a snažil sa zakryť svoje rozčarovanie, ktoré stále pociťoval z toho sna.
"Aj tebe, zlatko, hoci už je skoro obed. Sama som vstala len pred chvíľkou, je to skvelý pocit, môcť si prispať, keď máme prázdniny, však?" zaštebotala veselo, no Severusova tvár sa zamračila ešte viac.
"Seve, je ti niečo?" spýtala, keď pobadala zmenu jeho nálady a natiahla k nemu ruku.
"Nič, len som sa trochu zamyslel." zahováral, no v duchu uvažoval, či je to len náhoda, že Mína použila skoro tie isté slová ako v jeho sne. Aby sa uistil, čo bude ďalej, opatrne sa spýtal na ich dnešné plány.
"Ráno prišla správa od Harryho, že by s nami chcel hovoriť, teda hlavne s tebou, pretože…" nedopovedala, lebo ju predbehol.
"Ty už o tom vieš." skríkol a prudko vstal zo stoličky. Netrpezlivo začal prechádzať po kuchyni sem a tam a premýšľal, čo robiť, aby sa vyhol napleniu toho snu.
"Áno, viem, čo od teba chce, ale ako to vieš ty?" spýtala sa opatrne.
"Ako si mohla? Čo také som ti urobil, že si ma tak podlo zradila?" skríkol na ňu a ona naňho prekvapene civela.
"Seve, o čom to rozprávaš?"
"Dokonca nemáš ani odvahu mi to povedať sama. Myslel som, že si môžeme vzájomne veriť, ale zrejme som sa zmýlil. Povedz mi, do kotla, prečo? Prečo ja?" pokračoval a jeho hlas znel nahnevane i zúfalo zároveň. Než mu však stihla odpovedať, ozvalo sa klopanie na dvere a on bol dvoma dlhými krokmi pri nich, prudko ich otvoriac. Harry prekvapený tou prudkosťou o krok ustúpil, ale márne. Dlhé ruky profesora lektvarov sa za ním načiahli a chytili ho za predok habitu.
"Ty, ty… máš tu drzosť a dovahu vkročiť ešte do môjho domu?" zrúkol naňho a sotil ho dnu, až preletel cez pol kuchyne, zastaviac sa až tesne vedľa Hermiony.
"Čo to doňho vošlo?" spýtal sa svojej kamarátky opatrne, nespúšťajúc Snapea z dohľadu.
"Nemám poňatia, ale začal takto vyvádzať dokedy zistil, že sa máš zastaviť." odpovedala a opatrne pristúpila k Severusovi.
"Seve, zlatko, čo sa deje? Čo ťa tak rozzúrilo? Myslela som, že už si sa zmieril s tým, že Harry je moj priateľ a tolerueš ho." vravela mierne, hoci keby chcela, mohla by vyvádzať rovnako ako on. Väčšina ich hádok býva veľmi búrlivá, ale keďže je tu Harry, rozhodla sa postupovať opatrne.
"Tolerovať priateľstvo je jedna vec a nechať zo seba robiť hlupáka vec druhá." odvrkol a striasol jej ruku zo svojho ramena.
"Ak sa hodláš správať takto tak si vážne hlupák. Okamžite mi vysvetli, o čom to vravíš, pretože ja ani v najmenšom ničomu nerozumiem." odsekla už tiež značne podráždená.
"Ehm, ja… možno by som mal ísť." pokúsil sa Harry o útek z tejto trápnej situácie, ale pohľady dvoch naštvaných ľudí ho akoby priklincoval k stoličke.
"Nemáš ani odvahu mi to povedať, čo, Potter?" uškrnul sa Snape a vrhol naňho jeden zo svojich desivých pohľadov.

"A dosť vy dvaja. Severus, okamžite zmĺkni, než ťa umlčím sama a ty Harry mu to konečne povedz, lebo sa obávam, že nás oboch roznesie v zuboch." povedala Hermiona rozhodne a dotlačila Snapea k stoličke. Ten si sadol a prekrížil ruky na prsiach v očakávaní toho, čo malo prísť.
"No... ja len... chcel som vás požiadať, aby ste nám šli za krstných." koktal Harry a sledoval Snapeovu reakciu. Očakával už čokoľvek, len nie to, čo prišlo.
"Čože?" spýtal sa Severus a odrazu si pripadal neskutočne hlúpo.
"Ginny a ja budeme mať druhé dieťa a chceli sme, aby ste šli za krstných." zopakoval Harry znovu a pohľadom prebehoval z Hermiony na Snapea.
"Ty si o tom vedela?" spýtal sa Snape svojej manželky.
"Samozrejme, včera mi to Ginny povedala a ja som súhlasila, ale chcela som, aby ti to Harry povedal sám. To totiž nie je všetko." odsekla naštvane a pohľadom vyzvala Harryho, aby pokračoval.
"No, ide o meno. Dievča bude Lilly, ale chlapec... myslel som na Albusa, ale aj..."
"Pre Merlina, tak sa konečne vymáčkani, Harry. Chcú ho pomenovať aj po tebe, Severus a chcú k tomu tvoje požehnanie. Verím, že mu za to neodtrhneš hlavu." povedala smerom k manželovi a v očiach sa jej nebezpečne zablyslo.
"To akože má byť Severus Potter?" opäť ten hlúpy výraz, uvedomil si Snape, keď zazrel svoj odraz v sklenenej kuchynskej skrinke.
"Mysleli sme skôr na Albus Severus." šepol Harry a pozeral na Snapea.
"Ah... no, neviem čo na to povedať."
"Stačí povedať áno a môžme to celé uzavrieť." povedala Hermiona a Snape porazenecky prikývol. Harrymu viditeľne odľahlo, ale už chcel byť čo najskôr z ich dosahu, preto v rýchlosti poďakoval a odišiel.
Hermiona sa provokačne postavila priamo pred Severusa a rovnako ako on zaujala podobný postoj ako on, so skríženými rukami na prsiach.
"Tak? čakám vysvetlenie." povedala stroho a on pod váhou jej obviňujúceho pohľadu sklopil zrak.
"Prepáč, akosi som sa neovládol." zamumlal a nenávidel sa za to.
"To som si všimla, ale rada by som vedela, čo ten výbuch spôsobilo." nedala sa odbiť.
"Keď to teda musíš vedieť, mal som sen, v ktorom sa dohralo niečo podobné, len s tým rozdielom, že ten prekliaty Potter prišiel s niečim iným." odvrkol a prudko vstal zo stoličky. Namieril si to preč z kuchyne, mimo jej dosah, aby na ňu nemusel pozerať, no bola rýchlejšia a zastúpila mu východ.
"A čo také ťa mohlo pripraviť o rozum? Teba, obávaného, vždy sa skvele ovládajúceho profesora?" spýtala sa, ale vlastne už začínala tušiť.
"Prečo musíš byť taká zvedavá? Nestalo sa to, tak to nechaj tak." odvrkol, ale ona sa nedala.
"Hneď teraz mi to povieš, inak to z teba dostanem nasilu." vyhrážala sa mu a on sa podvolil.
"Prišiel mi oznámiť, že ste milenci a ty odo mňa odchádzaš." prezradil a čakal, ako zareaguje. Na jej tvári sa objavil sčasti prekvapený a z časti pobavený výraz, predtým, než vybuchla do hlasného záchvatu smiechu.
"Výborne, len sa mi smej. Dúfam, že sa dobre bavíš." zatiahol sarkasticky a nie práve jemne ju odstrčil z dverí a zmizol vo dverách svojej pracovne. Vôbec ho neprekvapilo, že šla za ním a dokonca vošla bez zaklopania.
"Severus, netušila som, že by si niekedy mohol tak veľmi žiarliť." ozvala sa a zozadu ho objala. Chcel sa odtiahnuť, ale nepovolila a navyše, bolo to príjemné.
"Hm." zamumlal.
"Ako si si čo i len na chvíľku mohol o mne myslieť, žeby som ťa dokázala opustiť kvôli inému? Dokonca kvôli Harrymu? Je to len kamarát, skoro ako brat, nič viac. Milujem len teba, Severus, nikoho iného." uisťovala ho a cítila, ako sa konečne uvoľnil.
"Ja viem, ale zdá sa mi to nemožné, žeby si ty... čo na mne vlastne vidíš." vyslovil nahlas svoje myšlienky.
"Hm, tak sa zdá, že sa naše plány na dnes budú musieť trochu zmeniť." usmiala sa šibalsky a postavila sa pred neho tak, aby mohol vidieť jej ohníčky v očiach.
"Smiem vedieť ako?"
"Zrejme ťa budem musieť konečne nejako presvedčiť, prečo ťa tak veľmi milujem." zašepkala mu do ucha hlasom zastretým vzrušením a rukami mu prehrabla vlasy.
"To by som rád vedel, ako." zamumlal, len čo mu dala priestor na to, aby sa nadýchol.
"Tak ma nechaj, aby som ti to ukázala." šepla a než sa stihol spamätať, strácal sa pod množstvom jej bozkov. Nemusela ho prehovárať, aby spolupracoval a o chvíľu sa už obaja zmietali vo víre prežívanej rozkoše.